RŮZNÉ ZAJÍMAVOSTI.

2700 konduktérek u berlínské pouliční dráhy.—Počet zaměstnaných konduktérek u poulič. dráhy v Berlíně obnáší nyní 2700 žen. V normálních dobách bylo mužských konduktérů 4900. Je tedy nahraženo ženami nejméně 60 procent, ba vlastně mnohem více, neboť výkonnost pouličních drah byla ve válce také zmenšena a dostačí menší počet personálu.

Ze starých zlatých časů, čili libra masa za tři krejcary. — Tři krejcary za libru masa byla nejvyšší cena, placená v čase třicetileté války v Teplicích, v roce 1642. Tehdy byly také ceny hnány do výše, že libra masa stála až šest krejcarů. Čtvrtce hrachu stála tehdy 11 krejcarů, sud vína tři zlaté, "pinta" piva šest krejcarů, totéž množství ječmene za másla 12 krejcarů. "Čtvrtce žita velké míry" prodávána za 5 krejcarů, totž množství ječmene za 4 krejcary. Když zásoby města Teplic se ztenčily (tehdy existovalo něco podobného zásobovacím výborům nynějším), zakoupilo město od pana rytmeistera Khaplera z Milešova: čtyři strychy žita za čtyři zlaté dvanáct krejcarů, sedm strychů pšenice za čtyři zlaté čtyřicet krejcarů, dva strychy ječmene za čtrnáct zlatých, čtyři strychy ovsa za dva zlaté padesát pět krejcarů. Ceny tyto, na nynější poměry směšné, byly tehdy ovšem dosti vysoké, neboť mzdy byly nízké. Na př. město platilo za celodenní práci nádenickou pouze patnáct krejcarů. Ovšem dlužno uvážit tehdejší vysokou cenu peněz. Před šedesáti lety byla průměrná cena kilogramu masa: v Praze 56 hal., ve Vídni a v Brně 63 hal., v Innsbrucku 63 hal., v Olomouci a v Opavě 58 hal., v Prešpurku 55 hal., ve Štýrském Hradci 51 hal., v Pešti 47 hal., ve Lvově 43 hal. a v Záhřebě, v Sibini a v Temešváru po 39 hal. za kilogram.

Prodej žen v Anglii. — Ještě v první polovici 19. století byl v některých krajích Anglie zvláštní barbarský zvyk, dokonce úřady trpěný, a sice prodej žen. Byl to tak zvaný Horn-Market parohový trh, který konal se v jistých dobách na určených k tomu místech. Klamaní manželé mohli se tímto barbarským zvykem zbaviti svých nevěrných poloviček. Muž měl dle tohoto zvyku v případu, že ho žena klamala, právo, na odvetu; mohl totiž svou nevěrnou ženu na Horn-Marketu jednoduše prodati, a to za okolností velmi potupných. Takové nevěrnici dal muž doma provaz kolem krku a vedl ji na provaze jako dobytče ulicemi a po vsích až na onen trh. Tam držel ženu na prodej na provaze a čekal na kupce. A kupci byly vždycky. Staří mládenci i vdovci, kteří hledali pro opuštěnou domácnost a děti hospodyni, přicházeli ve velkém počtu, prohlíželi si ženy a vybrali si nějakou. A ženy byly náramně laciné, žena byla za 5—6 šilinků. Ovšem, byla-li mladá a hezká, tu vstoupla v ceně a tak oklamaný manžel stržil za ženu až 2 guineje, tedy asi 50 korun dle našich peněz. Barbarský ten trh byl zbytek prastarého středověkého obyčeje a neplatil jen pro slabší polovice, ale také pro muže. I klamané manželky měly právo nevěrné manžele tak vésti na trh a prodati. A úžasné bylo, že úřady takové koupě na parohovém trhu uzavřené, považovaly za právoplatné; prodavači i prodavačky směli se opět oženiti nebo vdáti, aniž by byli viněni z bigamie nebo dvojmužství. Prodej ženy platil úředně jako rozvod. I kupci v mnohých případech oženili se s koupenými ženami, ba dokonce i jeden lord, který na trhu koupil ženu svého komorníka, oženil se s ní pak církevně.

Nové amazonky. — Ženevské listy oznamují: Pařížanka paní Luisa Arnaudová, choť radového důstojníka, sestavila již před několika měsíci "dobrovolný sbor žen francouzských a belgických k národní obraně". Sbor se vskutku sestoupil, byl uzlenén, vystrojen střízlivým stejnokrojem a vyzbrojen. Výcviku podjali se bývalí důstojníci, kteří již nebyli ke službě v poli znovu přijati. Scházelo již jen povolení ministra vojenství, aby směl vytáhnouti, jak si přál, do bitevní čáry. Protože velitelka, která se sama prozatím povýšila na "plukovnici", byla syta čekati na povolení, které stále nepřicházelo, vybrala se onehdy k panu ministrovi vojenství sama. Přibrala si 15 spolubojovnic, které patrně jmenovala svými pobočnicemi, všechny vsedly na koně, jedna s praporem napřed a poklusem jely do ministerstva. Cestou byly prý předmětem tichých, ale souhlasných projevů. V ministerstvu byly přijaty panem Millerandem, který prý k nim vyhýbavě "pronesl několik povzbuzujících slov". Na to odjely k fotografovi a daly se vypodobnit.

Vilém a Rakušané. — Španělský diplomat Sagrador vydal nedávno zápisky, které obsahují zajímavé zprávy o Vilémovi a jeho poměru k Rakousku. Na začátku války vmetl Vilém rakouskému generálu, do tváře: "Vy, Rakušané, vždycky jste bývali poraženi. Tak i zmizíte z historie!" Když generál odešel, řekl Vilém: "Udělám z Rakouska německou provincii. Rakušané nezasluhují lepšího osudu." — Ostatně Vilém již dávno choval plán o připojení Rakouska k Německu. Sagrador praví, že již měsíc před válkou řekl Vilém ve svém okolí: "Jestliže Rakušané nám pomohou zvítězit, řekneme jim 'zaplať pánbůh', le Ale budou-li příliš slabí, pohltíme je." Po nějaké době ve chvíli upřímnosti řekl: "Tato válka rozhodne mnohé historické otázky, mezi nimi i rakouskou." — Vilém považuje Rakousko za dobytou provincii: "Všechny oblasti, kterými prošla moje vojska, budou tvořiti část velkého Německa," zvolal nedávno patetický k mladým vojákům. Tato slova dávají tušit, jaký osud čeká "vítězné" Rakousko. — Čechosl.

Ze švýcarského posvícení. — V "Česko-slovenské Samostatnosti" čteme: "Proud lidí svedl mne do jistého lidového předměstí švýcarské Ženevy. Všude prapory švýcarských, francouzských a italských barev, ruch, hudba a veselí. "Vogue" t. j. posvícení... Na náměstí skupina kramářských bud a obvyklá tlačenice. Před jednou boudou neproniknutelná hradba lidí, za níž z pod plachty rozléhají se duté, prudké rány, sledované ve shromáždění salvami smíchu a peprnými poznámkami. Vidím, jak malý, přihrblý výrostek rozhání se právě, háze prudce jakési pumy, naplněné drtinami a zatížené olovem, na figury, jež asi u velikosti člověka defilují před publikem na společné ose, kol níž se postupně zasažení kácí k zemi. Pánové — volá kramář — ni krk, ni život nestojí vás ten attentát na tolik potentátů a jich družinu na jednou! Jen dva sou jedna serie pum, a jaká čest, při čtvrté serii již čestná dekorace zdarma! V defilé poznávám ihned Františka Josefa v jeho zamilované toiletě lovecké, na hlavě klobouk se slepičím peřím, tak jak si ho zrobila ruka řezbářská s tváří o karakteristickém vousu a s výrazem vystrašeným, očima vyboulenýma, jakoby u vědomí těžké viny. Prsa má ošňořena železným zásluženým křížem, stejně jako jeho soused Vilém, stojící s pravou strnulostí německé vojenské disciplíny, kdežto Františkovi Josefovi nohy jaksi už neslouží. Vilém dívá se zuřivě, kníry má 'erreicht', na hlavě michlovskou čepici a chromou ruku. Trio, tvořící střed, doplňuje červeně oděný sultán, ozdobený půlměsícem. Po stranách ještě figury tří fraucimer, těžko říci, míněny-li manželky či mimostnice! Onen malý přihrblý človíček má na mušce Františka Josefa! — Vždycky, kdykoliv se chybí neb rána není dost účinná na skácení figury, odplivne si a odlehčí: "Mrcha, jak houževnatý!" Lepší úspěchy sklízí mladý, mrštný Talián Bim, bim — drtinové pumy jen se mihají a potentáti kácí se k zemi. Dav doprovází ho obrovským halo a při každé té vznešené hlavě ostrými poznámkami, z nichž vidno ono všeobecné zde lidové opovržení a nenávist vůči těmto strůjcům války. Myšlénky mé vracejí se do vlasti! Co dělá naše mládež? — Hraje snad kdesi státem zakázanou hru — orel a pán — ale při níž bohužel schází onen zdravý rozmach, který krní svaly. Jiní lidé, jiný mrav, jiná politická škola!"

Aklimatizování cizích zvířat. — Pokusy aklimatizovati zvířata v cizích zemích, měly by se prováděti jen po dobré úvaze, píše zdejší "American". Příklady toho jsou četné; neradi vzpomínáme, že vrabci byli k nám dovezeni, tak jako Australané právem nepěkné vzpomínají těch, kteří do země jejich přivezli králíky. — Mnohá zvířata ve svých původních domovech nejsou tak škodliva, jako v zemích, kam jsou převežena. Důkaz toho mají v Čechách. Před léty žil v Americe princ Colorado-Mansfeld a jako památku na svůj pobyt v dálné zemi, přivezl s sebou do Čech muskraty (pižmoně) a pustil je na svobodu ve svém panství u Dobříše na Berounsku. To bylo před 10 lety. Dnes možno muskraty nalézti na sto mil od Dobříše. Po celých Čechách jsou rozplemeněny a tropí obrovské škody. Správa zemská je nucena zabývati se pokusy o vyhubení těchto zvířátek, která možno nalézti v každé řece, struze i rybníku. Zvířata tato ničí rybářskou industrii po celých Čechách. Škoda jimi způsobená jde už do statisíců. Princ Colorado-Mansfeld, nyní vlastně majorátní pán na Dobříši, má aspoň to vědomí, že se přece něčím proslavil. Kdyby za svůj pitomý kousek měl platit odškodné, za krátký čas by nestačilo jeho milionové jmění.

Obrázky z verbování v Londýně. — "Times" přinášejí zajímavé obrázky o verbování v Londýně. Doposud se psalo mnoho o tom, že zaměstnavatelé a děvčata nutí mladíky, aby se dali naverbovat. "Times" líčí také případy opačné. Kaprál verbující, praví "Times", není figurkou ni jak populární na ulicích londýnských. Mladíci se mu vyhýbají, vždy berou "roha", předstírajíce, že mají nutnou pochůzku. Často stává se, že nějaký mladík ochotný dát se naverbovat, je zadržen svým principálem, rodiči nebo nevěstou. Došlo také k výjevu, že jistý principál povolal strážníka, aby svého zřízence vyrval kaprálovi, načež kaprál mu vynadal a obecenstvo se smálo. — Jdeme-li ulicemi londýnskými — praví týž list —, když se verbuje, slyšíme celou sbírku důvodů, proč mladíci a silní lidé nechtějí se dáti naverbovat. Slyšíme důvody, že rodiče a zaměstnavatelé nechtějí je pustit, také dívky zasazují se ze všech sil, aby svým milým vymluvily náchylnost dáti se zverbovati, a jestliže bylo psáno o verbujících děvčatech, je celá legie děvčat z obchodu londýnské City, které mohly by se nazývati liga proti verbování, neboť nasazují vše, aby překazila práci verbujícího desátníka.

Nestřílel by. — "Muenchener N. N." citují z francouzského listu "Le Flambeau" veselou historku, jež prý se udála v jedné kavárně bazilejské. — U jednoho stolu seděl švýcarský voják a Němec v civilu. Zábava se ovšem točila kolem války. "Kdybychom my, Němci, přišli do krásného Švýcarsku, stříleli byste též na nás?" ptal se Němec. "Ani by mi nenapadlo," zněla odpověď bodrého Švýcara. "Sklepníku, přineste tomuto bodrému vojákovi sklenici piva," zvolal nadšený Němec. Pak zpytavě pokračoval: "A což vaši druzi u vedlejšího stolu, stříleli by na Němce?" — Švýcar na ně vrhá rychlý pohled a pak odpověděl: "Ne, ani ti by nestříleli." "Sklepníku, přineste všem vojákům pivo," poroučí Němec s rostoucím nadšením. — "Ale, řekněte, příteli, jsou všichni švýcarští vojáci tak dobrými přáteli Němců, jako vy?" — "To opravdu nevím," odpověděl upřímně Švýcar. "Ale proč tedy vy sám a vaši druzi tady vedle byste nestříleli na Němce?" tázal se Němec naléhavě. Bodrý Švýcar nenechal se ani na okamžik rušiti z klidu. Pomalu zvedl sklenici k ústům, dopil až na dno, objednal si novou sklenici a pak praví skromně, samozřejmě. "Protože jsme všichni u hudby!" — K konci "Muenchener N. N." podotýká, že stejná historka byla před časem v německém listě, kde ovšem místo "Němce" bylo vždy "Francouz."

Ví ze zkušenosti. — Příjemce zavazadel na nádraží slušně žádá nastrojenou dámu, by dle zákona sdělila mu hodnotu věcí v jednotlivých kufrech, jež na nádraží přivézti si dala, uložených. Paní, ukazujíc na svůj kufr, udává, že oděvy v něm uložené mají cenu tisíc dolarů. V druhém kufru jsou oděvy její dcery a ty mají cenu osm set dolarů a ukazuje na kufr třetí, praví: "V tom není toho více než za nějakých patnáct, dvacet dolarů." Příjemce usmívaje se, dí: "Rozumím, rozumím, to je kufr vašeho pana manžela."

PONORKA STŘÍLELA NA ZÁCHRANNÉ LODICE

Počet obětí nešťastné Ancony dosud není přesně znám.—Kol 300 osob se pohřešuje.

320 OSOB BYLO ZACHRÁNĚNO

Mezi pohřešovanými je sedmadvacet Američanů, jak oznamuje zpráva vyslance Page-a.

Washington, D. C., 11. listopadu. Podrobnosti o torpédování italské parolodi Ancona rakouskou ponorkou docházejí jenom pomalu. V posledních čtyřiadvaceti hodinách došla řada depeší, z kterých dá se souditi, že na nešťastné parolodi nalézalo se množství Američanů, ale nemohlo býti dosud přesně zjištěno, kolik z nich nalézá se mezi oběťmi. Státní department obdržel od vyslance Page-a z Říma depeši, která sděluje, že má se za to, že osi sedmadvacet Američanů nalézá se mezi oběťmi. Vyslanec sděluje, že možnými oběťmi tragedie jsou Alexander Patatti, jeho manželka a čtyři dítky z New Yorku, paní Frances Moscolo Lamurová a asi dvacet nejmenovaných cestujících třetí třídy. Paní Cecil L. Grellová, prvně označená jako Grayová, byla jmenována jako jedna ze zachráněných. Zprávy, že mezi oběťmi tragedie v Středozemním moři nalézá se mnoho Američanů vyvolaly rozruch v zdejších úředních kruzích. Další zprávy ale oznámily, že italská paroloď pokusila se uniknouti rakouské ponorce a to opravňovalo, dle pravidel vedení války na moři, velitele ponorky, aby užil násilí. Ale ukáže-li se, že parolodi nebyla dána žádná výstraha, vláda Spojených Států nepochybně pošle vládě vídeňské notu, v které žádati bude za odmítnutí zodpovědnosti za tento čin, náhradu za zničené životy a ujištění, že podobné události nebudou se opakovati. Ale zdá se býti skoro jistě, že italská paroloď pokusila se uniknouti rakouské ponorce a v takovém případě by ovšem k zaslání noty nedošlo.

Londýn, 11. listopadu. — Odhaduje se, že více jak 300 cestujících a členů lodního mužstva italského parníku Ancona, z nichž většina byla žen a dětí, utonulo, když ponorka, plovoucí pod rakouskou vlajkou torpédovala a potopila loď v úterý v Středozemním moři nedaleko Bizerta v Tunisu. Na italskou loď bylo vypáleno 100 ran, dle zpráv došlých sem z různých pramenů. Římská depeše oznámila, že na lodi nalézali 422 cestující a 160 členů lodního mužstva, dohromady 582 lidí. Jak mnoho je obětí této nové tragedie nemohlo býti přesně zjištěno, ale nejposlednější zprávy z Řecapole udávají, že 320 trosečníků bylo dopraveno do přístavů v Tunisu a padesát na Maltě. Ancona měla záchranných lodic pro 1,000 cestujících a tu je možné, že některé z nich dosud nalézají se na moři a další trosečníci dopraveni budou k pobřeží v příštích čtyřiadvaceti hodinách. Byl-li parník napaden bez výstrahy anebo byl-li torpédován ve chvíli, kdy pokoušel se uniknouti, nemohlo býti zjištěno. Všechny zprávy ale mluví o tom, že většina cestujících byla zraněna. To vysvětluje se zprávami, že ponorka vypálila 100 ran na parník dříve, než vyslala torpédo. Jsou-li tyto zprávy pravdivy, pak nepochybně paroloď pokoušela se uniknouti ponorce. Mnozí mají za to, že ponorka byla německá, ale plula pod rakouskou vlajkou, ježto je známo, že několik německých ponorek nalézá se v Středozemním moři. Právě před napadením Ancony došlo k potopení dvou německých ponorek v Gibraltaru anglickými křižníky. Mezi cestujícími Ancony nalézal se také kníže Cassano, známý italský malíř. Byl-li zachráněn, není doposud známo. Úřední seznam trosečníků obsahuje jména jedné americké ženy, 143 Italů, šestnáctí Řeků a jednoho Rusa.

Řím, 11. listopadu. — Zprávy o počtu zachráněných trosečníků z nešťastné lodi Ancona, torpédované rakouskou ponorkou, se různí. Úplné zprávy o přistání trosečníků v Bizerta, u Mysu Bon, na Malta a ve Ferryville, ale potvrzení některých těchto zpráv není možno získati. V tom případě, že všechny tyto zprávy odpovídaly by pravdě, pak počet utonulých byl by jenom 142, ale považuje se za jistě, že počet obětí je daleko větší. Zpráva o potopení Ancony nepřátelskou ponorkou vyvolala zde velké vzrušení. Vyslanec Page až doposud nemohl zjistiti, nalézali-li se na parníku v Americe zrození občané a také římská úřadovna linie, které Ancona patřila, v tomto směru nemůže podati žádných informací. Komunikace s neapolskou úřadovnou linie je značně stížena vojenskými obmezeními. Praví se, že jedna americká rodina měla v úmyslu cestovati po Anconě, ale v poslední době reservace místa byla zrušena. Budou-li mezi oběťmi Ancony Američané, pak budou to hlavně příbuzní Američané italského původu. Jedna zpráva udává, že seznam cestujících Ancony obsahuje jména pětadvaceti Američanů.

Berlín, 10. listopadu. — Informace z věrohodných pramenů udávají, že paroloď Ancona potopena byla rakousko-uherskou ponorkou, praví Overseas zpravodajská agentura. Paroloď pokusila se uniknouti a tím přinutila ponorku, aby použila svých děl.

Milán, 11. listopadu. — Zprávy došlé z věrohodných pramenů udávají, že Ancona zvýšila svoji rychlost, když uznamenala ponorku. Ponorka ale přiblížila se k parolodi a zahájila palbu, zasáhnuvši několikráte záď lodi. Na lodi nastala velká panika a kapitán vzdal se dalších pokusů o uniknutí. V následujícím okamžiku ponorka vyslala proti lodi torpédo. Dodatečné zprávy oznamují, že Ancona byla potopena, aniž byla dána cestujícím příležitost, aby uchýlili se do záchranných lodic. Po jedné ráně nastal výbuch a parník rychle klesal do hlubin mořských.

Řím, 11. listopadu. — Časopis Giornale D'Italia získal z Tunisu krátké a vystižné vylíčení tragedie parolodi Ancona, která torpédována byla rakouskou ponorkou v úterý. Depeše z Tunisu praví: "Ponorka přiblížila se k parolodi kolem poledne, a jakmile parník ji uznamenal, byl učiněn pokus jí uniknouti jízdou plnou parou. Ancona byla ale přemožena a zastavena. Po té ponorka pálila na parník a potopila jej za zoufalého křiku cestujících. Záchranné lodice byly po té napadeny. Ponorka rovněž po nich pálila. Jedna žena, muž a dvě děti byli usmrceni. Jejich mrtvoly nalézají se v Bizerta. Ponorka po té zmizela, nepochybně směrem k Egejskému moři. Před potopením svým Ancona byla schopna poslati bezdrátnou depeši o pomoc. Tato zachycena byla na stanici v Bizerta. Pomoc byla poslána okamžitě a po té 160 cestujících bylo zachráněno. Byli dopraveni do Ferryville nedaleko Bizerta, kde dostalo se jim lékařského ošetření. Mezi trosečníky je velké množství raněných vystěhovalců, hlavně Benátčanů a Řeků. Jistý počet trosečníků sešílel následkem prožitých hrůz."

Osud Hanse Schmidta v rukou odvolacího soudu.

New Yor, 10. listopadu. — Zdejší odvolací soud brzy uveřejní svoje rozhodnutí, jeli nějaká zákonna příčina, proč by Hans Schmidt, kněžství zbavený vrah své milenky Anny Aumuellerové, neměl zemříti v elektrické židli. Ku konci minulého měsíce A. G. Koelble, právník Schmidtův, podal žádost o nový soud a svoji žádost podepíral novými výpověďmi vraha, které učinil od svého odsouzení. Odvolací soud nyní rozhodne, bude-li Schmidtovi povolen nový soud. Zločin Schmidtův vyvolal své doby velkou sensaci po celých Spojených Státech. Bylo to dne 5. září roku 1913, kdy hořejší část těla nešťastné Anny Aumuellerové nalezena byla v Hudson řece nedaleko Woodcliff, N. J. O deset dní později záhadná tato vražda byla příčiněním policejního inspektora Faurota a jeho pomocníků vyšetřena. V mrtvole byla zjištěna služebná dívka, zaměstnaná dříve na faře kostela sv. Bonifáce v New Yorku a Schmidt, který po tři roky byl knězem v tomto chrámu, byl zatčen. V den svého zatčení Schmidt přiznal se ku svému zločinu a doznal, že mrtvolu nebohé dívky rozsekal na devět kusů. Žádost za nový soud byla podána za 2 roky a 42 dny po přiznání se vraha k zločinu a za rok a 256 dní od jeho odsouzení. Jenom málo případů bylo tak dlouho odkládáno. Bude-li rozsudek smrti potvrzen, pak učiněny budou pokusy, aby Schmidt byl guvernérem omilostněn. Ale má se za to, že guvernér usvědčeného vraha neomilostní, ježto v době přelíčení se Schmidtem byl distriktním náváladním a jako takový zároveň žalobcem proti bývalému knězi. Případ Schmidtův od svého zahájení těšil se velké pozornosti. Bývalý kněz učinil tak podivná prohlášení, že pochybovalo se o jeho zdravém rozumu a odborníci byli povoláni, aby jeho duševní stav zjistili. Tito ale prohlásili, že Schmidt je duševně normálním. Ve Schmidtem konala se dvě přelíčení. První v prosinci roku 1913 a druhé v únoru roku 1914. Při prvním přelíčení dva z porotců měli za to, že Schmidt je šíleným a to zavinilo, že porota se neshodla. Po druhém přelíčení ale kněz byl odsouzen k smrti. O tři dny později Schmidt nechal k sobě povolati příručního distriktního náváladního a prohlásil, že jenom předstíral šílenství. Po té vyprávěl o vraždě zcela jiné podrobnosti, nežli byly ony, na jichž základě byl odsouzen. Prohlásil, že Aumuellerová zemřela následkem kriminální operace. Od té doby ale několikráte změnil svoje výpovědi a tak jenom ku zmatku celého případu přispíval.

Český obchod s hudebními nástroji, hlavními strojí. České zvonky v tom odvětví výroby. Píšte si o český cenník hudebních nástrojů. České valce pro samohrací piano od 25c výše.

JOSEPH JIRAN
1383 West 18th Street, CHICAGO, ILL.

7% NA VAŠE PENIZE
ZARUČENÉ VE VŠEM ZÁLOHY
HOME BUILDERS INC. OMAHA

Kdykoliv jste ve městě, zajděte navštívit
ADAMA SLOUPA
elegantní hostinec
324 - 13. a Harney ul., Omaha
Znamenité pivo, výborné likéry, chutný lunč a veselá společnost.

Sloup a Miřácký
ústní první třídy moderně zařízený
HOSTINEC
v č. 1255 So. 14. St. Omaha
Všeho druhu likéry, černé pivo a nejlepší doutníky stále na ruce. — Telefon Douglas 7437.

Nejmodernější 3861 na jižní straně města
Řeznický a Uzenářský závod vlastní v č. 1401 Jižní 16. ul.
CYRILL HROMEK
Čerstvé maso, lahůdky i výborné uzeniny vždy v zásobě. Objednávky se dovážejí.
Zavolejte tel. Douglas 1316

Jan Yirák
český pozemkový a pojišťovací jednatel,
Ctení krajané! Kdo byste si přál prodat aneb koupit majetek, nyní mám na prodej velký výběr krásných a laciných majetků; též i farmy.
Pojišťuji proti ohni, tornádu a vůbec všem vichřicím, pronajímám domy, obstarávám výtahy z knih a kontrakty.
Přijďte a prohlédněte si tyto krásné a laciné majetky, než koupíte jinde. — Milerád Vám posloužím.
Úřadovna: 1241 Jižní 16. ulice.
Telefon: Douglas 3258.

JOHN J. OSTRONIČ
praktický plumbař,
licensovaný pro Omahu a South Omahu,
vykonává vždy práci první třídy v oboru plumbařském, zavádění spodního topení, plynovodů, vodovodů a pod. Opravy jsou naší zvláštností a vykonáváme je k úplnému uspokojení. Veškeré práci věnuje se ta největší péče. Výpočty zdarma. Zavolejte nás telefonem: Tyler 1299.
Dílna: 1414 Jižní 15. ulice, Omaha, Nebraska.